

Георги Цанев

Пролет

Все някога ще дойде мойта пролет,
със песента на подранил капчук.
И както чучулига в своя полет,
голям ще бъда колкото юмрук,
и както мравка през росата златна,
в славееви зори ще съм на път,
и ще се ражда в мене многократно
мечтата, избуяла във сънят,
като трева да бъда свеж и сочен
и силен като порив на криле,
със поглед като смъртен изстрел точен,
с очи орлови – жадни за небе. ...
Това сънят ми кротко запечата,
но буден ли съм – нещо в мен реве.
Но пак си мисля, че в живота кратък,
не е добре във пролет да се мре...

КРАЙ

© Георги Цанев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9297>]